

התאחדות ציונית-סוציאלית של פועלי איי "אחדות-העבודה".

קונטראס

לדעתו, שיחות ומחשבים.

כט.

זכור עם ישראל את הנשנות הטעירות של בנו ובנותיו

עניאוד שפושנוק

אהרון שר

דברה דראגאלך

בג'מן מונדר

שרף

שרה ציזיך

טוקר

זקן מדרומפלדור

הנאטנים והאטניים, אנשי העבודה והשלום, אשר הילכו מאחורי

הטהריה וזרעו נפשם על כבוד ישראל ועל ארמת ישראל.

זכור ישראל ותברך ברונו וואבל על זו - מעלים

והופת הגדורה וכקדשת" חזון ופסירות" הנפש אשר נטנו

בערבה הבבירה.

אל ישקם ולא ינוח ולא יאנח ואבל עד בא ים בו ישוב

ישראל ונאל אדמתו השדורה.

עם חתימת חלון קיבלנו את חטלאותיהם:

מוחנה נдол של בראים חתנו על תליחן, נהרט על ידי ביצאות י' טרוםפלדור, טונטה, שני צעירות ושני פועלים חדשים (בתלנרטה התانية בתוכו שנים מוחולים המשוחררים) ונפצעו ארבעה. החתנפות נסקרה והערבים הילכו בחשיאות פכונת יורה צרפתית. אחורי זה שרטו חברינו את תל זה, וחטנו כלם במדבר נלעדי - חילינו לא לעונם.

תליחן יום שני יא אחד.

בלילה באו חנת' חילום גראפטום ולען אצלנו, האופיצרים בቤת והחילים פוגב נזיבת. אמרו לנו טבוניות זיהות. אף כי התארחות א' הזותה לטונות הוחנו לא יבלנו, במנון, לעשות גנד זה דבר, בנקר נמלטו הטרופיות. החבר נודע לערבים, האבוי של חמי טבונתן חוויאו במכח למושל (?) בגדודת, שטהרבותם אשר לנו אצל היהודים, ברוח, אלם היהודים מתקומם ממעז. באותו ים החתנו علينا הערכות. אנו לא נתנו להן להתקשרות, והם התפזרו.

מן חילול החתון מותחים לנו:

לפני אותן ימות נבננו למתולה י' טרוםפלדור ואנו 18 איש. הם נקבעו בלהת' ומאתו בתוך חמושת שודדים. אחדיו חליפת' יריות ברחו חשודם והשווין את חשלל במושבתם. אחריהם עלו עוד אנשים למתולה.

בגיל החתון מוגשת בוכן אהרון תבונה לקריאת מהומות. המשטר והצבא שומרם שטריה טעולה בעמק. יהודים אחרים פגעה השרים אסרו את מסדרתאי בעמק, אך, נפצעים בפניהם איזו-ו-ו.

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

מגד חומון עטוף, דברי האיבר והמשטח אשר הונחו במלוי ואשר פגעו לו זו זו זו זו זו

האטומים לא נרמו לשום תנועה או מלה-נאנו, אף לא לטבט-איבת אל הזרחים דבוקע,

אשר חצירוב, שליט וטקטוב, מטביגים, ככל לו על היהודים האלוה דבוק' באנטום ולא

נכנס נטעו רקיות. גלאה ! היה לא תונן ; ובו, התקול השם כי א' עשה ריש' לא'

של קחל ניש וטנטן, כי אם של קחל פקון אשר התפקיד להראות במחוז, אשר עיבר

בשבילו. כי לא מנייך דושי-הוחמן ולא פתקן צבוי הוא צמה החפננה, כי אם אשים טן

החוק והוכיבו לו אותה נאות דרישות, והוא נס תסעה האנטוי : לא את מגב-הזרחים הניבוי

של התפקיד העברי מטייעם הנאים האלה טנק' הבודדים הנאים והאנטום ה-טנטול'ס,

כי אם לתקן הם מטבחים — לתקן את הרוח העברי הגעת' ולchanך את שלטונות

הארץ. אך באנטום, כי דמיין קבלע אשר פגא מטבחים לא ישובו ריקם, כי אם יאכחו ווע

העקבנים העיבים בכל מקומות אנטום כי דרבך ניש'ה בשל הדקדוקיות האנטוניות

של בולט ובקשר עם גיאו של ה-אטואן. פגוי אנטום דם — כי את את הדקדוקיות

הניש' עין' דמלטה-וואליג, אשר נרע בבל האליג' ואילם פען', שטב אנטום

███ כל העריות והדרידות, אשר אונסן מן הנטקון המשבעם, מטהלבת הבירה אתך, כי

ההונגה טוריה בחדרות אנטוי רשותה הקטנית-עטם' לא ווק עפי רשותם הרשות בלבך,

הטקב' האנטוי אונט רעל, אשען, לפעשי האנט' ולדרבי הדריטה סאלח כלבי הרשות

ונטנוו, ועל כן אנטום דם טבל' בקש אנטום רבטם, כי וראי וצאה בון הנטטלת,

שאט לא בון-כי היה מגע בעדר פלאפ' את החפננה, ואולם "אנטולנטום" בין העיבים

אנטוי היצותם, עיטו דבון את החפננה לעטן יאטטש חרב' אנטלא בודוועט בלאי יהודים

מהו ונטטלת מלבדן מה לעס' ונטאט דרטה של החפננה ולטאות לא' דחת' דחאתה לפעל. וגד הצעות שטאט, שטאלת בן אלל, החפננות מאנטולנטום, מטבחים על

ההונגה לא געל רבו שלטן, כי אם געל מעטה-איי אונטוי. ס. בז'קם.

מכתביו חבריהם.

ליקויים תנדרה.

הזה אונטו שטאט על פה החיאת. קראב 6 400 איש מטבחים לפטווין פאי ייט

בז'קם, מטבחים בגאנ-הו' ובאנטום פיטר. 500 הניאוטים התאמו לשולחן ודרשת נס'

25 לאפריל 1920). ואולם שלשת החודשים יהלו' מהר, וכט אלה יאטטו פטניטים לנטאן.

או — אם חכל יילך בשורה ואט הניאוטים תחדר' יטוא לפוועל כי שטטיטים — או לכל

ההונgot מנביאט' לנו, — או יקבל גאנדר פונט' הדשות להלט'ן, או פקם הדילם הניאוטים

יטלאו מטבחים החיט'ס מהאנט' וטאנטול', דרישים אשר דען יציר'ת-טח' חונט' לאוט' בארכ'

קר' אונט אל אונט הדיל אל אונט הונט' בליט'ן זה באנטוי.

— וטאנטול' עט' חור' אל חלב' : מה זה דינט'ן,

מזהן מכתב של הוועד הפוועל הוותי של חילוץ אל יוקם מחרומפלדה.

— השאלת הבנייה העומדת על הפרק בקבוצותיהם היא שאלת העולה לא"י, אך לדאכגנו התנאים הציוניים מעבטים מלהציג אל הפוועל את שאיפת החלוצים. נס שער הבטפים בעובידנו. אבל לידי דעת, כי מבלי מעשיט נמרצים שבחתם נובל להשען על המוסדות הציוניים בלבנון — לא נוכל לתנייע למטרתנו. אנו מוכרים, כי עליינו לבאר להסתדרות הציונית, כי חאלטנו והוועדי הullo ותוכנש עכשו לבנות את א"י הוא «חולין», ובעומד הסתדרות על נקודות-סבירות זו, תבן עליה לחקריו יותר תשומת-לב להבשתה החלוציות ולהעברתם ארץ ישראאל.

אי-אפשר לנו ריק: מדו"ע זה הסתדרויות של הפוועלים בא"י לא באנו בדברים עד עתה ונמ אין תומכות ביזון בධישותנו כלפי הסתדרות הציונית — —

אנו מוחים מכך, חבר יק, עאה וזרואת. את סוכרים כי נחוץ קודם כל לאנרכ לסתדרות פגימת את החלוציות הנוצריות כדבר בא"י, כדי שהחלוציות החדשיניות יוכאו את סביבתם, ופיז שלהדשותינו ותית יותר תוקף ועוז. — —
הוועד הפוועל הוותי
תיק ונקין!

(ה) (ג) (ד) (ג) ב (ג)

באים החטשי, ז' אדר, נפאו בעיר נלונגו-תבוני מדרסים של התאנמן, תחומי ע"י האנרכ המשלטיות-הנפרדיות (טרמי הפטול Nad האצטוט). בתבנית זו נקבעו גם המרקי של התאנמן, הריך אשר על התהוויה לעת, שנות התנאים והתקנות אשר ינאמנו מהותם נס נאסר, כי התנאים יהו קרים ותרכז יתמה אך ורק — מלחאה ננד האלטוט. כל עיפוי התבניות נטלאו בדיק ונארך. הפעם הפעם בשין, כי למחדרן התבנים כל משלאטם לבא לתפלת הצהרים של וו' הששי אל המפנדי הנמל.

באים החשי היה כל החניות, כי הטלאה והטשרדים, הרכבים טמורים מן התקה, האסנסים והטיעלים העורקים שבתו מלאתם, פגעי הרף מאנו לפרק את מעין הגינה שמנה צי ביטם. על דלתות התבניות הפעלה התחנה מטבח מספקת: «פנד לאוּת שאה ננד הצעין לעשות פלטזינה בית לאוּת ליהוּס». בראי לאין, כי נס הטעטליטים הער ביטם קבט-יחרושת וטלאה של גאלים יהודים: קיטן את מצות האביהה.

התאנמן החל בשעה 1 אוקט"ם, מאוחר נקבע בתכנית, לאוּת האן יאנא המשלטיות בן חמישים דורך השער האדר שוה מאה נסח' המדרש אשר לטמי איסון המטהלה. גבעז ליר, כי אלה שעשו לאוּת מושם בעם טער, ברכו להחמקן מן התאנמן, נפאו וו'